

Sobota 5. augusta 2017

Piesne: ES č. 374, 442

Text: Jon 1, 4 – 16

„*On im odpovedal: Som Hebrejec a vzývam Hospodina, Boha nebies, ktorý učinil more i suchú zem.*“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Z uvedených slov nám znelo pokračovanie príbehu proroka Jonáša. Jeho dejiskom sa stáva loď spolu s posádkou. Jonáš teda vstupuje na more. Povieme si: Ved' na tom nie je nič zlé – vydať sa more. No len do času, kým si neuvedomíme, že more je obrazom veľmi neistej pôdy pod nohami, ba dokonca vo vtedajšej dobe bolo pokladané za ríšu démonov. Jonáš si volí aj neistú pôdu pod nohami, len aby za každú cenu unikol Božiemu povolaniu. Spočiatku sa zdá, že úspešne uniká, ale len do času, kým Hospodin nespustí – doslova nehodí – veľký vietor na more. A tak po tom, čo Hospodin hádže vietor na more, hádžu námorníci náklad z lode, aby ju urobili ľahšou, a neskôr už aj Jonáš prosí, aby ho vyhodili do mora – a napokon ho aj vyhodia, pretože to je jediná cesta na záchranu posádky. Čo nám tieto udalosti môžu povedať? V centre celého príbehu stojí Jonášovo priznanie, keď na otázky: „*Nože nám povedz, pre koho nás stihlo toto nešťastie? Aké je tvoje povolanie a odkiaľ si? Kde je tvoja vlasť a z akého národa pochádzaš?*“, námorníkom odpovedá: „*Som Hebrejec a vzývam Hospodina, Boha nebies, ktorý učinil more i suchú zem.*“ Jonáš teda neodpovedá na položené otázky priamo, ale prezrádza svoje náboženstvo, na ktoré sa ho nikto nepýtal. Napriek tomu, že od Hospodina uteká a nechce Ho poslúchať, predsa len sa k Nemu priznáva. Nie sme aj my neraz rovnakí? Nevyznávame často svoju vieru – či už v Apoštolskom vierovyznaní, alebo inými spôsobmi, ale tiež podľa nej nekonáme? Jonášovo vyznanie a priznanie sa k úteku pred Hospodina nenecháva posádku lode len tak: ved' kým sa v prvej časti modlili každý k svojmu bohu, a to s prosbou o pomoc, potom, po Jonášovom priznaní, už spoločne volali na Hospodina. Jediný, kto sa nemodlí, je Jonáš, ktorý len ďalej nečinne čaká. Zatiaľ čo Jonáš vyznal Hospodina ako Stvoriteľa, cestujúci na lodi poznávajú v Hospodinovi aj Záchrancu. Tu vidíme, ako si Pán Boh dokáže použiť aj našu neposlušnosť a naše vzdorovanie voči Jeho slovu, len aby iných priviedol k poznaniu Trojjediného Boha. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, ďakujeme Ti, že každý deň nám dávaš poznať svoj záujem o nás. Odpusť nám, ak sa od Teba vedome odvraciam a hľadáme si svoje cesty, ak Ťa ústami vyznávame, ale naše srdce je od Teba vzdialené. „*Pane, Kriste, stále nás ved', svetlom pravdy svojej nám svieť, aby sme z Tvojej milosti prišli do večnej radosti.*“ (ES č. 442, 7) Amen.

Mgr. Anna Debnárová, evanjelická a. v. farárka, duchovná správkyňa v Teologickom domove ECAV pri EBF UK v Bratislave